

Fővárosi Ítéltábla

9.Pf.20.340/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla az Imre Ügyvédi Iroda (Cím5, ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) I. rendű, a **felperes2** (cím10) II. rendű és az **felperes3** (cím11) III. rendű felpereseknek – a Kálmán és Társa Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kálmán Márton ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) alperes ellen **kezeségi szerződésből eredő tartozás megfizetése** iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2021. február 1. napján meghozott 22.P.20.249/2020/9. számú ítélete ellen az alperes 15. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 952.696 (kilencszázötvenkétezer-hatszázkilencvenhat) forint + áfa, míg a III. rendű felperesnek 432.785 (négy százharminckétezer-hétszáznyolcvanöt) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A II. rendű felperes keresetében 56.846.438 forint és ennek 2020. február 20. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékének megfelelő mértékű késedelmi kamata, a III. rendű felperes 22.189.028 forint tőke és 488.158 forint késedelmi kamata, valamint 22.189.028 forint után 2020. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi 1 havi BUBOR + 10 %-os mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérték továbbá az alperes perköltségben marasztalását is. Érvényesíteni kívánt jogként a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:416. §-át jelölték meg.

[2] Az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tények tekintetében állították, hogy az alperes a 2018. február 20. napján kelt megállapodással

készfizető kezességet vállalt az I. rendű felperes és a cég1. (a továbbiakban: adós) között ugyanezen a napon létrejött kölcsönszerződésből az adóst terhelő tartozásért 105.000.000 forint erejéig azzal, hogy készfizető kezessége az adósi tartozás II. rendű felperes általi teljesítése esetén a II. rendű felperes teljes megtérítési igényének biztosítékaul is szolgál. Az alperes az adós tartozását felszólítás ellenére nem fizette meg, így köteles a II. rendű felperes által teljesített 56.846.438 forintot és járulékait a II. rendű felperesnek, míg a fennmaradó 22.189.028 forintot és járulékait – annak engedményezésére figyelemmel – a III. rendű felperesnek megfizetni.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felpereseknek a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 36. §-a alapján az alperest a főkötelezettel együtt kellett volna perelnie. Álláspontja szerint ennek hiányában a keresetlevél nem felel meg a Pp. 170. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. Hivatkozott arra is, hogy a követelés engedményezését követően a III. rendű felperes tájékoztatása alapján a fennálló tartozás összege 84.676 forint, így helytállási kötelezettsége sem lehet ennél terheesebb a Ptk. 6:417. § (1) bekezdése alapján.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül 56.846.438 forintot, 2020. február 20-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő késedelmi kamatát, a III. rendű felperesnek 22.189.028 forint tőkét, 488.158 forint késedelmi kamatát, 22.189.028 forint lejárt tőke után 2020. július 01-től évente egyhavi BUBOR + 10 %-os mértékű szerződéses késedelmi kamatát, továbbá a II-III. rendű felpereseknek egyetemlegesen 1.500.000 forint lerótt illetéket, a II. rendű „alperesnek” 1.905.393 forint + 27 % áfa, a III. rendű felperesnek 865.570 forint + 27 % áfa mértékű perköltséget.

[5] Ítéletének indokolásában idézte a Pp. 190. § (1) bekezdés b) pontját, valamint (2) bekezdését, és rögzítette, hogy az alperesi képviselő a perfelvételi tárgyaláson nem jelent meg. A Ptk. – helyesen – 6:416. §-nak, 6:422. § (1) és (3) bekezdésének, valamint – szintén helyesen – 6:417. § (1) bekezdésének felhívása mellett megállapította, hogy a felek a Ptk. rendelkezésétől eltértek a köztük létrejött megállapodásban, az alperes a sortartás kifogásáról kifejezetten lemondott. Rögzítette, hogy a kölcsönszerződés III.1. és V.2. pontja alapján az alperest a II. rendű felperes teljesítése esetén helytállási kötelezettség terheli, így köteles a II. rendű felperesnek megfizetni annak teljesítését, mivel ezen összeg tekintetében a II. rendű felperes az I. rendű felperes helyébe lépett. Az engedményezés Ptk. 6:193. § (1) és (3) bekezdésében foglalt szabályainak idézésével megállapította, hogy az alperes a szerződésből eredő fennmaradó követelést a III. rendű felperesnek mint engedményesnek köteles megfizetni.

[6] Nem osztotta az alperes álláspontját, hogy a kezes és a főkötelezett között kényszerű pertársaság áll fenn, mivel az alperes a sortartás kifogásáról lemondott, így a felperesek döntése, hogy a készfizető kezessel, vagy a főkötelezettel szemben külön-külön, vagy együttesen lépnek fel. Az alperes által hivatkozott tartozás tekintetében rögzítette, hogy az nem a perbeli követeléssel összefüggésben keletkezett.

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, valamint a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[8] A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (1) bekezdésében és a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában jelölte meg.

[9] Fellebbezése indokolásában az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését egyrészt abban jelölte meg, hogy kérelme ellenére nem hívta fel a felperest a főkötelezett perbe vonására annak ellenére, hogy álláspontja szerint a felperesnek a főkötelezettet és az alperest együtt kellett volna perelnie a Pp. 36. §-a szerint. Ez pedig olyan súlyos eljárási szabálysértés, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezi.

[10] Másrészt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet jogszabálysértő azért is, mert a „felperes” keresetlevelében 70.000.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni, míg az elsőfokú bíróság összesen 79.035.466 forintban határozta meg a II. és III. rendű felpereseknek fizetendő tőkeösszeget. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem indokolta meg, hogy ez a jelentős eltérés miből adódott, és annak mi a szerződéses, vagy jogszabályi alapja.

[11] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték.

[12] Kiemelték, hogy a kezességi megállapodásban a felek készfizető kezességben állapodtak meg, az alperes kifejezetten lemondott a sortartás kifogásáról. A készfizető kezes az adós perben állása nélkül is perelhető, köztük nincs egységes pertársaság, így a jogosult diszkrecionális joga annak eldöntése, hogy valamennyi kötelezettet, vagy csak a készfizető kezeset perli-e. Állították azt is, hogy az adóssal szemben felszámolást rendeltek el, a felperesek pedig az adóssal szemben a folyamatban lévő felszámolási eljárásban érvényesítik igényüket.

[13] Előadták, hogy a II. és III. rendű felperesek perbe lépésükkel együtt a keresetüket megváltoztatták. A keresetváltoztatást az alperes megkapta, arra azonban nem nyilatkozott, és a perfelvételi tárgyaláson sem jelent meg. A keresetösszegezését és annak jogalapját nem vitatta, ezért az összegezését érintő fellebbezése is alaptalan.

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, így az elsőfokú ítéletnek nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett rendelkezése.

[16] Mindenekelőtt kiemeli az ítéltábla, hogy a másodfokú bíróságot a fellebbezési eljárásban a fellebbezési kérelem korlátai kötik. Ilyen fellebbezési korlátnak minősülnek a Pp. 370. § (1) bekezdés és 371. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezési kérelem és annak indokai, a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét csak a fellebbezési kérelem e korlátai

között gyakorolhatja. Mivel az alperes határozott fellebbezési kérelme – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, és nem állt fenn a Pp. 379-380. §-a szerinti kötelező hatályon kívül helyezési ok sem, így az ítéltábla a Pp. 371. § (2) bekezdése alapján csak és kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem a Pp. 381. §-ban foglalt okból teljesíthető-e. Ennek hiányában ugyanis – az ügy érdemét nem érintve – csak az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részének helybenhagyásáról dönthetett a Pp. 382. §-a alapján.

[17] A Pp. 381. §-a szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére csak a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatt kerülhet sor, azaz a hatályon kívül helyezés alapját kizárólag eljárási szabálysértés képezheti.

[18] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését egyrészt arra az eljárási szabálysértésre alapította, hogy az elsőfokú bíróság az adós és a kezes közötti Pp. 36. §-a szerinti egységes és kényszerű pertársaság ellenére nem gondoskodott az adós perbe vonásáról. Másrészt arra hivatkozott, hogy a keresettel szemben magasabb tőkeösszegben marasztalta az elsőfokú bíróság az alperest a II. és III. rendű felperesek részére, és e tekintetben indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

[19] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés adósa és a készfizető kezességet vállaló alperes között a Pp. 36. §-a szerinti pertársaság áll fenn.

[20] A Pp. 36. §-a szerinti egységes és kényszerű pertársaság akkor áll fenn, ha jogszabályban meghatározott személyek perben állása kötelező, vagy a per tárgya olyan közös jog, illetve olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, mely esetben az érintett személyeknek a perben félként részt kell venniük.

[21] A készfizető kezes perlése esetén azonban az adós perben állása jogszabály alapján nem kötelező, mivel ilyen rendelkezést a Ptk. nem tartalmaz. Emellett a per tárgya sem olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el. A kezességi szerződésben a jogosult és az alperes – a Ptk. 6:419. §-ban foglalt diszpozitív szabállyal szemben – kifejezetten akként állapodtak meg, hogy az alperes az adós tartozásáért készfizető kezességet vállal, a sortartási kifogásról lemond. A készfizető kezes és az adós felelőssége pedig egyetemleges, ezért a II. és III. rendű felperesek akár az adóstól, akár a készfizető kezestől követelhetik a teljesítést (Ptk. 6:29. §). Mindez azt jelenti, hogy az adós teljesítésének hiányában a jogosult választhat, hogy követelését az adóssal, vagy akár az adóssal szembeni igényérvényesítés nélkül, közvetlenül a készfizető kezessel szemben érvényesíti. Ebből pedig az következik, hogy a perbe vitt igény nem csak egységesen dönthető el, azaz a Pp. 36. §-a szerinti pertársaság nem áll fenn, ekként az adós perben állása sem kötelező. Ezért az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor nem hívta fel a felperest az adós perbe vonására.

[22] Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság a keresettel szemben magasabb összegben marasztalta, és ezt az eltérést ítéletében

nem indokolta. A felperesek a 2020. augusztus 24. napján kelt 4. sorszámú beadványukban keresetüket megváltoztatták. A keresetváltoztatást az elsőfokú bíróság az alperesnek 2020. szeptember 10. napján szabályszerűen kézbesítette, ennek tényét pedig ítéletének 3. oldalán is feltüntette. Az alperes a keresetváltoztatásra nem terjesztett elő nyilatkozatot, az elsőfokú bíróság pedig ítéletében az alperest a módosított keresettel egyezően marasztalta. Mindezek okán az elsőfokú bíróság a kereseten nem terjeszkedett túl, és az alperes által támadott körben indokolási kötelezettségének is eleget tett, így eljárási szabályt e tekintetben sem sértett.

[23] Mindezek alapján az alperes fellebbezésében állított eljárási szabálysértések nem eredményezhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta.

[24] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, emiatt a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a II. és III. rendű felperesek ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján a II. és III. rendű felperesek által felszámított összegben határozott meg. Az alperesnek engedélyezett teljes személyes költségmentesség folytán le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2021. október 5.

dr. Hóbl Katalin s. k.
a tanács elnöke

dr. Szentpáli Judit s. k.
k.
előadó bíró

dr. Szabó Csilla s.
bíró